

Juli 2022

SUEZMAX CEDAR ONDERNEEMT REDDINGSACTIE

In de nacht van 18 juni 2022 nam ons Suezmax-schip Cedar deel aan een Search and Rescue (SAR)-operatie op weg naar Frankrijk. Terwijl ze aan het varen was van Lome, Togo in West-Afrika naar Fos, Frankrijk, 53 zeemijl ten zuiden van Cap Blanc, ontving ons schip een MAYDAY-oproep op VHF ch.16 van zeilboot "PANDA II", een zeilboot van 11 meter, die om hulp vroeg. Het schip werd bemand door twee mensen, Igor en Martin. Beiden zijn Duitse staatsburgers en reisden alleen met hun zeilboot van Brazilië naar Spanje (Canarische Eilanden).

De Master van de Cedar informeerde kapitein Panagiotis Dimitropoulos onmiddellijk over de situatie. Kort daarna maakte de Cedar zijn eerste visuele contact met de zeilboot. De schipper van de zeilboot meldde dat deze niet onder bevel stond en dat de zeilboot onder water stond. De instroom van water was zo erg, dat er ernstig en onmiddellijk gevaar voor hun boot dreigde (het schip was aan het zinken). Ze waren klaar om het schip te verlaten.

Toen de kapitein op de brug arriveerde, nam hij contact op met de zeilboot en sloeg alarm voor de reddingsoperatie, waarna de hele bemanning naar hun positie ging.

Tegelijkertijd werden nabijgelegen schepen geïnformeerd over de reddingsoperatie en werd verzocht om tijdens de reddingsactie uit de buurt van de Cedar te blijven. Las Palmas MRCC werd gecontacteerd via sat telecom. De Cedar kreeg van het MRCC de opdracht om veilig verder te gaan met het redden van de overlevenden en de zeilboot in drifttoestand achter te laten. De situatie op dat moment werd gedeeld en de Cedar werd aangesteld als coördinator ter plaatse. "MV Island Victory", een schip dat naast de positie van de Cedar lag, werd verzocht stand-by te staan indien verdere assistentie nodig was.

De reddingsoperatie begon, met als doel de overlevenden aan boord te brengen. De Cedar naderde de zeilboot en positioneerde zich naar de windrichtingen van de zeilboot om wind en golven te voorkomen en zo de reddingsoperatie te vergemakkelijken. Onze bemanning wierp twee hieuwlijnen (een voor en een achter) om de zeilboot naast de Cedar's reddingsboot aan stuurboord vast te zetten. De bemanning zette de in- en onschepingsladder van de reddingsboot in, zodat de twee mensen aan boord, Igor en Martin, aan boord ons schip geraakten. Daarna werd de zeilboot losgelaten en bleef deze op drift. Het MRCC werd geïnformeerd over de succesvolle reddingsoperatie.

Juli 2022

Nadat beide geredde personen veilig aan boord waren, werden ze eerst naar het ziekenhuis van het schip gebracht voor een preventief medisch onderzoek door Chief Officer Spoutis Marios. Beiden werden in goede gezondheid gevonden zonder enige verwondingen. Daarna zorgde de bemanning ervoor dat ze hun familieleden konden informeren, en dat zij ze een slaap- en etensplek hadden tot ze van boord konden.

Hoewel uitdagend - met ongunstige weersomstandigheden, frisse noordelijke wind met een snelheid van ongeveer 20 knopen en een matige zeetoestand met een golfhoogte van ongeveer 2,5 meter - duurde de hele redding slechts 48 minuten.

Onze bewondering en dankbaarheid gaan uit naar de bemanning van de Cedar voor hun hulp aan het zinkende schip 'Panda'. Beide geredde personen spraken ook hun dankbaarheid uit jegens de kapitein en onze bemanning. Hieronder kunt u hun bedankbrief lezen.

#everyseafarercounts

*
* *

Beste Cedar-crew,

Ik heb nagedacht over hoe ik mijn dankbaarheid kan uiten voor het redden van ons van onze zinkende zeilboot Panda II. Ik heb zelfs al verschillende lange e-mails geschreven om ze weer weg te gooien omdat ze gewoon niet goed klonken. Hoe bedank je een bemanning die je leven effectief heeft gered?

Eerlijk gezegd weet ik niet hoe ik mijn diepe dankbaarheid moet uiten voor de snelle en professionele actie die jullie hebben ondernomen en die ons heeft gered van de ondergang met onze boot.

Dus uiteindelijk besloot ik het simpel te houden en gewoon te zeggen: "Heel erg bedankt voor jullie hulp en vriendelijkheid!"

Ik wil echter wat meer in detail treden. Toen we merkten dat onze boot vol water liep, hadden we tegelijkertijd ook veel technische problemen. Sommigen van hen hadden te maken met het binnenstromende zoute water en het kortsluiten van elektrische verbindingen, enkele defecten waren de afgelopen dagen voorafgaand aan het incident opgetreden en hebben ertoe geleid dat we het verzoek om hulp hebben verzonden.

We hadden geen automatische piloot, geen radar, geen instrumentaten voor wind of stroming. We hadden bijna geen drinkwater meer omdat onze watermaker het niet meer deed en we de avond ervoor een harde knal hadden gehoord alsof het een aanvaring was. Dit was zelfs voordat we begonnen met het opnemen van zeewater. We waren er echter van overtuigd dat we de Canarische Eilanden nog zouden halen. Vroeger hadden de zeelieden geen van de gemakken die we zo gewend waren, maar ze zeilden nog steeds over oceanen. Toegegeven, velen van hen in zeer precaire omstandigheden en het aantal schepen dat nooit echt op hun beoogde bestemming aankwam, was ook vrij hoog.

Juli 2022

Dus toen het water begon binnen te komen, waarschijnlijk door een defecte kiel, bevonden we ons in een benarde situatie in ruw weer en konden we niet eens beginnen na te denken over reparaties, omdat we er eigenlijk nauwelijks in slaagden om met de boot te zeilen onder die omstandigheden, zelfs zonder veel water in de bilge.

Mijn metgezel Igor moest het roer bemannen terwijl ik probeerde uit te zoeken wat er aan de hand was en wat er gedaan kon worden. We waren goed uitgerust voor noodgevallen met EPIRB, reddingsvlot, satelliettelefoon, fakkels, enz. Voordat ik nu echt zo'n situatie meemaakte, stelde al deze apparatuur me altijd gerust en gaf het me een gevoel van veiligheid op zee.

Nu ik een benarde situatie heb meegemaakt, realiseer ik me dat al deze dingen niet echt het verschil maken. Als we waren gezonken zonder uw vaartuig in de buurt, zou geen van die apparatuur ons hebben gered. Het zou alleen hebben gediend om mensen te laten weten dat we in de problemen zaten, zoveel is zeker. Maar in dit koude en barre weer zouden we het niet lang hebben overleefd, zelfs niet in het reddingsvlot.

Ons geluk was dat toen ik onder dek ging om te controleren welke van onze systemen nog werkten, ik een snelle blik wierp op het AIS-scherm dat om een onverklaarbare reden nog steeds zijn taken deed en ik een klein groen driehoekje zag dat jullie schip bleek te zijn. Ik selecteerde het en zag dat het ongeveer 3 mijl verderop was, erg groot en Grieks. Mijn eerste gedachte was over heerlijk Grieks eten, geloof het of niet. Een bijwerking van 7 maanden in Brazilië en 38 dagen op zee, dat weet ik zeker. Toen dwaalden mijn gedachten snel terug naar de mogelijkheid om gered te worden.

Dus in plaats van de fakkels te grijpen en de EPIRB te activeren, pakte ik gewoon de kleine draagbare radio en begon te roepen "CEDAR, CEDAR, CEDAR, dit is s/y Panda II die dringend om hulp vraagt."

Ik zal nooit de stem vergeten die antwoordde met een heel licht Filipijns accent om me te informeren dat onze oproep was ontvangen en de kapitein van het schip op de hoogte was. Dat was absoluut een van de beste momenten van mijn hele leven.

De kalme en zakelijke manier van de man op de radio gaf me de geruststelling dat het toch goed zou komen.

Hij zei dat ik me geen zorgen moest maken en, serieus, ik deed het niet meer.

Tenminste niet totdat we dicht bij dat enorme schip kwamen en ik me afvroeg of we er misschien door verpletterd zouden worden.

Ik weet niet wie er op dat moment aan het roer stond, maar ik merkte vanuit mijn perspectief, dat vergelijkbaar moet zijn met dat van een mier die naar een olifant kijkt, dat deze enorme kolos van een schip met de grootste zorg en ongelooflijk soepel werd bestuurd. Het was gedraaid zodat het ons wat bescherming zou geven tegen deining en wind en toen we aan stuurboord kwamen zag ik een groot aantal mensen aan dek staan om ons te helpen.

Eerst was het me niet duidelijk hoe we eigenlijk op dat schip zouden komen. Een tijdje was ik bang dat we toch in de koude zee moesten springen zodat de tankerbemanningsleden een lijn met een reddingsstrop kon laten zakken.

Juli 2022

Verre van. Ze lieten ons zelfs langs zij gaan, bonden ons vast aan het grote schip en sleepten ons met ongelooflijk geduld een touwladder op. We waren bang en moe en konden in het begin niet eens klimmen. Maar met hun hulp zijn we erin geslaagd. De hele tijd op weg naar boven hoorde ik ze me aanmoedigen door dingen te zeggen als: "Kom op, je kunt het" en soortgelijke zinnen om me te motiveren. En hoe grappig dat ook klinkt, dat maakte echt een verschil. Ik denk dat het een paar jaar en een paar kilo minder op de heupen was sinds ik een touwladder beklom en eerlijk gezegd herinnerde ik me niet dat het zo moeilijk was als het uiteindelijk was.

Eenmaal aan dek werden we meteen verzorgd en naar binnen gebracht om op te warmen. We kregen eten en drinken. We werden aangesproken en afgeleid. Allemaal heel belangrijke elementen die ertoe hebben geleid dat we de hele zaak zo kalm mogelijk ervaren hebben.

Ik was verbaasd over de vriendelijkheid van de bemanning en hun kapitein. Alles wat we nodig hadden, werd onmiddellijk verstrekt, het was niet eens nodig om iets te vragen.

We werden aan boord genomen en verwelkomd in deze familie van mannen die op de oceanen reisden en het voelde geweldig!

Hoe dan ook, deze e-mail werd opnieuw nogal lang, maar ik vind het belangrijk om over de details te praten, zodat iedereen die het leest, de reikwijdte van de actie kan waarderen die deze bemanning heeft genomen om ons te redden en ons daarna beter te laten voelen.

Nogmaals, ik kan jullie alleen maar bedanken voor alles en ik hoop dat we elkaar ooit weer zullen ontmoeten onder andere omstandigheden. Misschien wanneer ik met mijn volgende boot de Griekse eilanden doe, in goed weer, met een biertje en wat BBQ.

We zullen Cedar en haar bemanning nooit vergeten.

Heel erg bedankt,
Igor en Martin van s/y Panda II, buiten dienst

Juli 2022

